

Бялата ложка побеждава

Човешката душа е безплодна, когато не е изпълнена с Божията Любов. Докато Божията Любов и Божият Дух не изпълнят човешката душа, човек е като странник, чужденец на тази земя. Той прилича на гладник и очаква един хубав обяд. Ще благодарим за днешния ден, ще благодарим за Божествения Дух, тогава всичко става. И тогава всичко, което мислим, чувствуваме и вършим, се благославя.

Всичко каквото правите – ядете ли, пиете ли, лягате ли, ставате ли, каквото правите, правете го за Слава Божия.

Първо ще ви посети ангел, и второ, да се всели Духът във вас. Първото е посещение на Любовта, второто е посещение на Духа, който се вселява.

В борбата между двете ложки Бялата ложка побеждава. Сега се викат новобранци за Новата култура. Горещи невиди-

мия свят новобранците са на фронта, а пък тук новобранците са в тила.

Човек няма какво да излиза от физическия свят, но да се хармонизира с него. От очите излизат невидими лъчи. И ако те са насочени надолу, човек е материалист. Ако те са обърнати нагоре, човек има стремеж нагоре.

Стана дума за земетресенията. Учителят казва: Преди земетресението, ако ще бъде силно, ра-

ците излизат от водата и бягат по сушата. Така, че ако видите, раците да излизат на сушата, ще знаете че скоро ще има земетресение. Преди земетресение кучетата бягат от градовете и петлите престават да пеят. Като престанат петлите да пеят, тогава работата е опасна. Тези животни имат много фини чувствителни органи за възприемане електромагнитните смущения в атмосферата. Преди да стане земетресението вие усещате едно голямо безпокойство няколко дена по-рано и то престава щом отминат. Цели континенти се движат. Сибир има бъдеще, понеже климатът там ще се стопли. Има разумни сили във всички процеси. Всичко върви разумно.

Някои казват: „Не съм виждал бял ден, няма кой да ме обича“. Не, светлината те обича, въздухът те обича, земята те обича, Бог те обича. Светлите същества идват при човека, помагат му и след това си отиват.

Има архива за всички същества. Ръководителите на кармата, ако видят, че един човек, който се възплъщава на земята,

продължава на стр. 2

Колкото повече, толкова повече

Измина още една календарна година. Когато нещо свършва винаги идва ред на равносметката и онова чувство за недовършеност е неизменна част от усещането, че времето пак се е изтърколило по-бързо отколкото ти си прогнозирай. Както казва Малкият принц възрастните обичат цифрите, за това и простете ни, скъпи приятели на вестник „Братски живот“, че преди да ви благодарим за това, че бяхте с нас и през тази година, ние ще ви припомним няколко важни факта свързани с дейността на Братството.

През 2007 година медийният интерес беше в своя апогей в резултат на ТВ класация „Великите българи“. За това и в този период имаше над 200 интервюта във вестници, телевизии и радиа, посветени на Учението и Учителя Петър Дънов, а през месец ноември се организира грандиозен концерт в зала „България“ по музика на Учителя. Специална е 2007 година за братските групи от Пловдив и Велико Търново, които придобиха свои отдавна мечтани салони.

Най-голямата Паневритмия в историята на Братството се случи на 19.08.2007 година на Рила, а за Дипломната работа на Учителя, излязла на бял свят през ноември, тепърва ще се изследва и радва на изключителен интерес и в академичните среди.

Към това можем да добавим още много малки и по-големи неща, случили се през изминалата година... Важното е друго, че идва Новата 2008, която ще бъде точно такава, каквато си я свършим - вярата ни за по-добра, любовта ни за по-успешна, и надеждата ни за по-красива година зависят не само от нашата, но и от общата ни хармония. Затова и нека си пожелаем да виждаме доброто във всичко по пътя към Светлината и изпълним Волята Божия без страх в Любовта безгранична.

В поредицата „Учениците...“

Борис Николов (30.12.1900-22.12.1991)

Соня Митева

Борис Николов е роден в Габрово, в семейството на Никола Дойнов, от рода на дядо Ботьо Житото. Средното си образование завършва в Априловската гимназия. Там му се отдава възможност да научи и стенография - умение, което ще има значение за него в бъдеще в Школата на Учителя.

В Габровските родове е съществувал обет, даван от векове - да се посвещава на Бога първородният син, който като дете е отвеждан в манастирите на Атон. Идва време и за Борис да замине за Светата обител. В семейството на Никола Дойнов пристига монах, за да отведе сина му. Тогава майката застава пред детето си и категорично изрича: „Не го давам!“ Монахът се покланя и казва: „Така да бъде“, и си тръгва. Тази случка има своето продължение във времето. През 1922 г. на събора в Търново пристига баща-

II ЧАСТ - ОБРАЗЪТ НА УЧЕНИКА - СЛУЖИТЕЛ БОЖИЙ

та на Борис, узнавайки, че синът му е там, изтощен и болен след тежкия живот в Ачларската комуна. При разговора си с Учителя, посочвайки Борис, бащата казва: „Учителю, на тебе го предавам“. „Хубаво, приемам“ - отговаря Учителя. Така Борис е поверен за ученик в Школата на Изгрева. Тук е развързката на случката с атонския монах. Родът със символичното име Житото изпълнява своя свещен обет към Бога. След Борис в Школата на Изгрева отиват и другите деца на Никола Дойнов - Стефан, Николай и Цанка.

Друг случай, който разкрива как тайнствените нишки на съдбата насочват Борис по пътя на ученичеството, е свързан с желанието на родителите му да дадат възможно най-доброто образование на сина си, като го изпратят да следва в чужбина. Това се случва през август 1920 г. Борис отива в

Търново във връзка с документите по предстоящото му пътуване зад граница. Случва се така, че по пътя се запознава с хора, които го завеждат на мястото, където по онова време се провежда Събо-

На беседа на Молитвения връх Борис Николов с тейфтерче

ра на Бялото Братство. Там той среща Учителя, своите бъдещи приятели и тази, която след 16 години ще стане негова съпру-

га - Мария Тодорова. „И тъй, спомня си Борис Николов, през 1920 г. аз се запознах с Учителя. За Бялото братство не бях чувал нищо, но братския живот носех в душата си, тъй че отдавна бях подготвен

за тази среща и се почувствах в своя сродна среда. Срещнах се с хора, които ми бяха някак близки, родни, въпреки че дотогава не

ги бях срещал. Това съчетание на видимо и невидимо, на знайното с незнайното, на рационалното с ирационалното, е едно от най-силните и дълбоки преживявания в живота на човека. Ето, в Търново, дошъл по най-обикновен случай, аз се срещнах с Учителя и оттук започна оная чуден път, по който вървя вече толкова години. Този път по един неясен за хората закон някой ден ще се събере пак в една лешникова черупка, за да чака времето и условията за своето бъдещо проявление. Затова казвам: Животът е вечен. Той има почивки, но никога няма да спре, и не прекъсва. Чак сега познах този дълбок, скрит ритъм на живота. Той е вечно действие. (...) При орази първа среща образът на Учителя оживя в мен с поразителна сила. Възкръсна един живот от далечното минало, тъй роден и мил, като че намерих себе си. Тъй започна пътят ми в

Школата на Учителя.

След тази среща по настояване на родителите си Борис заминава за Австрия и се записва като студент по минно инженерство, но още същия ден преживява нещо странно. „Докато пътувах до Виена, спомня си той, аз тутакси заживях със спомена от срещата си с Учителя и Братството. Този живот ме изпълни. И тогава си спомних, че бях имал един сън отпреди две-три години. Сънувал бях, че съм в голям град къщи в готически стил. Намирам се на площад, който се спуска леко надолу, а зад мене има фонтан със статуя на конник. Картината е от ясна поясна. Аз съм на площада, Слънцето е високо, държа два тежки куфара. Слагам куфарите на земята и се изправам. И в този момент, когато се изправах, спомням си, че взех някакво важно решение, но се събудих, понеже тук сънят се прекъсна.

продължава на стр. 3

Петър Дънов - Духовният учител на България

Премиера на Дипломната работа на магия Петър Дънов

На 11 ноември 2007 г. от неговото Слово. Фотоизложбата има силно и вдъхновяващо въздействие, за което споделят

янизиране на германските племена“ бе посрещнато с интерес от обществеността. На него присъств

На премиерата

Фотоизложбата бе разположена във фойето на втория етаж и е предоставена на вниманието на гражданите до края на 2007 г. Тя представлява умело подбрани фотоси от живота на Учителя, добре съчетани с основни мисли

много от посетителите й. По един естествен и ненавратен начин тя разкрива изключителната духовна сила, дълбочина и мъдрост на Учителя и Учението на Бялото Братство.

Представянето на книгата „Миграция и христия

ваха представители на различни институции от областта на науката и културата. От встъпителните думи на Андрей Грива, гостите узнаха как се е стигнало до идеята да се потърси в Бостънския университет дипломната ра-

бота на Петър Дънов и тя да бъде публикувана в настоящия момент, когато темата за готите и личността на техния духовен учител Вулфила започва да излиза от продължителното забвение в българските научни среди. Холандския културолог, професор Хари Салман, изложи в резюме проучванията си, осмислящи връзката между Вулфила, протестанството и Учението на Учителя Петър Дънов. Накрая д-р Димитър Калев, редактор на книгата, изрази радостта си от случващото се. От това, че историческият Петър Дънов се завръща в културното пространство на българите и се осмисля приносът му, редом с митологичните и мистични измерения на неговата личност.

Соня Митева

За музиката

Тези небесни песни, от които нашите песни са снети, вечно се пеят горе, вечно звучат и чрез тях се създава и гради Вселената. Моцарт, Бах, Бетовен и др. в своите композиции са свалили една малка част от това, което е в Небето. В бъдеще материал за оперите ще се вземе от нашите песни и от някои паневритмични упражнения. После за оперите ще се вземат сюжети от живота ни на Езерата, от живота ни на Изгрева и ще се преплитат нашите песни. Ние ще покажем на музикалния свят, че има нещо повече, отколкото те разбират. Ще им дадем един подтик. Хоровата и инструменталната музика са свалени от висшите светове. Всички велики музиканти са слушали музиката на висшите светове и каквото са слушали, са го написали. Музиката тепърва има да се развива. Бъдещата култура трябва да се създаде по музикален начин. Онези, които са се проявили чрез Бах, Бетовен, Моцарт и др., пак ще се проявят един ден и ще дадат на света

нещо много по-хубаво от това, което са дали. Бог сега ще вдъхне дихание на живот чрез ушите. Музикалният век иде! Славието ще даде нов подтик на музиката. Хората, които трябва да бъдат музиканти, са определени. Има нужда от такива проводници, трябва да влезе музикална енергия в света. Посветените в Египет много са работили върху музиката. Музикантите и всички хора на изкуството са пратени като служители на Бога. Съвременната музика е предисловие на Божествената музика. Тя представя малка светлинка в сред голяма тъмнина. Един ден тя ще се усили. Първият тласък към чистата музика е даден от класическата музика. В нея има идея, която е продиктувана от нещо по-високо. Хората не биха имали тази култура, ако не беше дошла класическата музика. Тя е началото на бъдещата музика, без която Новата култура не може да дойде на Земята. Новата музика ще внесе съдържание и смисъл в онези музикални форми,

които са дадени и през периода на класицизма през 19-и век.

Знаем от по-възрастните приятели, че още навремето Учителя е поръчал на музикантите от Братството да направят концерт за гражданството под надслов „Новата музика“. Тъй като те са Му споделили, че нямат опит и кураж за такава артистична изява, Той им е обещал „помощ отгоре“. Известно е, че са направили такъв опит за концерт в Пловдив, но не е бил достатъчно добре организиран и е имал малко публика, предимно наши приятели. Първият опит, който ние, съвременните музиканти, направихме, беше организиран през 1996 г. концерт „Новата музика“ в голямата зала „България“, с участието на хор и оркестър. От тогава ве-

Георги Стратев

че доста концерти се дадоха в тази зала, която Учителя често е посещавал, заемайки обичайното си място на първи балкон. Освен желанието на Учителя за едно професионално представяне на музиката Му пред обществото, всички знаем и друго Негово изказване – пожелание или предсказание, което поставя нови, сложни задачи пред музикантите от Братството – че от тези песни и теми в бъдеще ще се правят цели симфонии, оратории, опери! Все още никой не е написал опера, макар че няколко души са споделяли проекти по този въпрос. Но относно ораториите можем да се похвалим – вдъхновен от идеята, Георги Стратев написа оратория за живота на Христа по текст от Евангелието на Йоана и музика по теми от Учителя. Някои от произведенията, които чухме на концерта на 11.11.2007 г., бяха части от тази оратория, затова и текстът на първата fuga например беше библийски. Може би това смути някои от приятелите, но естествено е, когато се предлага нещо ново, да има „за“ и „против“.

продължава на стр. 5

За изложбата

На 15 ноември т.г. по повод юбилеен концерт на Симфониета София в столичната зала „България“ посрещах и настаняха гости на събитието. Беше пълно, шумно и оживено. Сценичната кантата на Карл Орф „Кармина Бурана“ изискваше увеличен състав на оркестъра с участието на Националния филхармоничния хор „Св. Обретен“ и трима солисти от България и чужбина. Според диригента Свилен Симеонов само на сцената имаше 150 души, а залата бе препълнена.

За мен освен вълнуващото и много прецизно музикално изпълнение на програмата тази вечер най-голямата изненада дойде от факта, че във фойето на втория етаж бе разположена експозиция с материали и фотоси на Учителя и Бялото Братство. До този момент винаги усещането извън залата бе някак полутъмно, мрачно и подтискащо. Когато е имало изложби експонатите са били добре осветени, което ги е лишавало от силата им на въздействие. Сега усещането бе отворено, утвърждаващо невидимото присъствие на Музика и Светлина. А чувството, надхвърлящо измеренията на пространство и време, пречистващо уморените ни сетива в напрегнатото ежедневие на големия град със спокойствието и хармонията на природата. Големината на снимките кореспондира директно със зрителите и неусетно налага значимостта на вечните и непреходни истини за смисъла на живота и изкуството. „Музиката е дрехата на хармонията в света“, „Не работи само за себе си, работи за целостта“ – толкова важни и съществени са тези мисли за развитието на обществото ни днес.

Познавах директора на филхармонията от години и знаех, че с удоволствие дава път на значими и хубави идеи, но кой всъщност бе направил това? Открих името на колега музикант, когото за първи път видях по телевизията с участието му във „Великите българи“. Тогава с интерес наблюдавах как се провежда състезанието и какви са аргументите на всяка една от страните. Имаше нещо, което ми липсваше... Силата на живата вяра, не на догматичната... Енергията на словото, която днес отдавна се е превърнала в реалност. Фактът, че сами носим отговорността за всичко, което ни се случва с мислите, чувствата и поведението си. Усещането за Незримата реалност на Духа, чието постигане би направило света, в който живеем по-справедлив и хармоничен.

Споделих радостта си от видяното с една от посетителките в залата и случайно разбрах, че сградата на филхармонията е запалена да бъде разрушена като държавна собственост заради респективна и лични интереси. И преди време се говореше много за това как изглеждат подобни зали в чужбина – като храм на изкуствата. Освен с визането си усещаш различieto и красотата на света, в който попадаш. А в България социалистическото строителство наложи огромните изчистени унифицирани форми, които налагат монументалност, но няма нищо възвишено и откриващо духовността. И все пак – това е единствената зала с най-добра акустика за концерти и звукозапис, в която и Българското национално радио разполага със собствен студио за директни предавания.

В този момент си помислих, че образът на Учителя неслучайно е тук и усетих невидимата защита и покровителство на малкото останали ценности на духа за нас, живеещите в България.

Теодорина Кожухарова

Скъпи братя и сестри,

с настоящия поздрав братската общност от гр. Дупница изразява своите възхищение и благодарност за чудесния празник, състоял се на 11.11. 2007 г. в зала „България“ в гр. София. Перфектната организация и неуморния труд на приятелите, приели трудната задача за осъществяването на този културен и духовен форум, допринесе за невероятните мигове, изживени в хармония и единение от всички.

Благодарим за концерта чудесен, за радостта, която в нас внесе. Божието благословение да бъде с вас за прекрасната благодат, що изля се върху нас.

С пожелания за нови срещи и по-чести подобни изяви. Поздрав от Дупница Бог е Любов!

Настроение от работата по филма

Усмивката, веселието, битът на хората в България такъв, какъвто е – със своите абсурди, предизвикателства и недостатъци, мечтаният ни живот и същевременно действителната му страна, всичко това през призмата на комичното – така може да

се определи филмът „Летете с Росинант“. Една българска комедия, в която участваха много приятели от Братството, включително делегираният режисьор Галя Герасимова и асистент-режисьорът Николай Конакчиев. Оператор на филма е

Пламен Гелинов, познат на всички с продукциите „Паневритмия“, „Любовта е извор“ и други, чийто стремеж е намирането на красивото и дълбокото. Филмът е облечен не само в много настроение и афоризми; допълнителен привкус внася балканска-

ЧАРЛИ, СЦЕНАРИСТ НА ФИЛМА:

„Летете с Росинант“ е един много динамичен, артистичен и необстоятелен филм, тъжен и смешен, изпълнен с добронамереност и светлина. Важен момент в него са музикалните текстове на Тодор Янкулов, носещи основната идея на филма.

Аз познавам тази философия от дете, защото баща ми беше привърженик на идеите на Бялото Братство и последните десет години от живота си той прекара с хората от тази среда. Според мен това Учение може да промени света на всеки човек за добро и към добро, идеите на Братството са нещо свято.

След успешен финал на епизода

от стр. 4

И както концертът през 1996 г. беше едно ново събитие, така и този концерт внесе нещо различно не само за нашите приятели, но и за музикалната ни обществност. Този път ние представихме музиката на Учителя по разнообразни начини, включително и чрез мащабни симфонични разработки. На концерта, който беше предназначен „за гражданството“ (както го определил Учителя навремето), присъстваха и много гости, музиканти, интелектуалци, които бяха впечатлени. В обществото се шири представата, че тази музика е „простичка“!

Ние знаем добре какво величие и каква магия е тази музика! Така, както издаваме чудесни книги за Учителя по света, така и представяне на музиката Му в подходяща форма пред общест-

За музиката

вото е работа за разпространение на Словото. Защото музиката е Слово, което се възприема непосредствено и безпрепятствено от съзнанието на хората. Затова и ние, музикантите, се стараем, трудим се, правим всичко възможно да носим тази музика навсякъде – и в закътаните места на България, и по света; да организираме различни концерти – и големи, и малки; да я изпълняваме и в оригинал (както беше на концерта „Гласът на душата“), и в различни ансамбли, до по-мащабните форми, които представихме на 11.11.2007 г. Спомням си, че в един разговор за този концерт преди време, Георги Стратев каза на Андрей Грива и присъстващите

приятели: „Искам този път да представя музиката на Учителя в нейното величие и мощ“. Това е един първи по рода си опит и щом е направен по наставление на Учителя, той прокарва една пътека, която тепърва ще се развива. Никак не е лесно да реализираш нещо ново, имаше трудности от всякакъв характер, но ние работехме, опирайки се на обещаната „помощ отгоре“! И наистина без тази „помощ“, която усещаме във всичко, не би се реализирала такава мащабна изява, включваща представяне на книга, концерт и изложба. Изложбата бе представена в няколко седмици през най-активния концертен сезон и така много, много хора имаха възмож-

ност да я видят и да се докоснат до Словото чрез подходящо подбраните мисли под всеки фотос.

Искам да благодаря на всички, които ни подкрепиха финансово, с труд и с вяра в нас! Всички вие със съдействието си участвахте в тази изява наравно с музикантите! А всички музиканти от Братството, които взеха участие, дадоха своя труд безвъзмездно. Работихме с ентузиазъм и в единство, което е другото постижение на този концерт. Той може да предизвика и дискусии, и противопоставяне на мнения, но ние ще се радваме, ако сме направили нещо, което е събудило духовете ни. Дай Боже от тук нататък да има много такива концерти и да доживеем да чуем предречените опери, симфонии и оратории!

Йоана Стратева

от стр. 3

Темата остана откритата с намерение да се продължат срещите – разговори за новото

Братска среща в Ямбол

поколение.

На тази среща бе

представена много новоиздадена литература от братското издателство, други сродни издателски звена и братски календари за 2008г.

Денят бе ползотворен с новите контакти, с обменената енергия и акумулираната енергия в околното пространство над Ямбол и съседните братски центрове. На нашата покана се отзоваха много приятели от Нова Загора, Сливен, Габрово, Казанлък, Самоков, София.

На тази среща домакини и гости потвърдиха на дело мисълта на Учителя: „Моето учение е учение на Любов и Братство, на сестринство, на абсолютна свобода, в която всеки зачита правата на другите. И най-големите са готови да бъдат слуги на малките и слабите. Това е то Божествено учение. Това е говорил Христос и това ще говори той, който иде от горе.“

Благодарим Ви за съдействието и заповядайте пак!

Вълчо Вълчев,
Пенка Марова**Летете с Росинант****ДЖЕКИ СТОЕВ, РЕЖИСЬОР НА ФИЛМА:**

Момент от дресировката на героиня от филма

Аз не съм религиозен, но съм дълбоко вярващ човек. Вярно е, че сравнително рядко ходя на Паневритмия, но ако е малко по-късно – 10-11 часа, сигурно ще съм по-редовен. Паневритмията винаги ме е изпълвала със сила и енергия.

Бялото Братство допринесе много за филма „Летете с Росинант“. Например за финалната сцена във Виенската опера ми трябваша истински радостни и озарени лица. И когато дойдох около 30 души от Братството, ние ги снимахме без никаква нужда от режисьорски указания. Разбира се, големият принос за филма е на Галя Герасимова, която беше не само делегиран режисьор, но и нещо повече – значително бе участието ѝ в подготовката, сценария, звука и монтажа на филма. По време на снимките имахме противоречия, идващи от различната перспектива, под която понякога гледахме. (Аз съм мъж под чехъл и режисьор под чехъл.) Любопитно е, че преди време една ясновидка ми каза, че в предишен живот Галя Герасимова ми е била тъща – дали това обяснява всичко? Но така или иначе аз филм без кокошка съм правил, но филм без Галя не съм правил.

ПЛАМЕН ГЕЛИНОВ, ОПЕРАТОР-ПОСТАНОВЧИК НА ФИЛМА:

Най-безопасното място за почивка

По мое мнение той е едно явление в българското кино. Филмът се отличава доста от досегашната продукция в България. Да разсмееш хората не е лесна задача. За мен режисьорът Джеки Стоев е един хуманист, който иска да ни радва. Съжалявам само, че на този етап филмът не може да получи високо международно признание и разпространение извън пределите на страната. За нас голямата трудност беше намирането на хора, които в български условия да представляват концертна публика във Виена. Участващите около 200 души от Братството в Народен театър „Иван Вазов“ реализираха великолепно сцената. Хора от филмовите среди изразяват становище, че най-успешният епизод е именно този....

Повелителката на Храма

Любовта обитаваше този Храм още отпреди Деня на Сътворението. Той беше изтъкан от сияйна бяла светлина. Беше огромен и светъл, ала в него живееше единствено неговата жрица – Любовта. Но тя никога не се чувстваше самотна, защото беше Майка на всички, и откакто свят светуваше, през вратите на Храма й излизаха малките дребосячета, които отиваха в света. Любовта се сбогуваше с децата си и тайно от тях слагаше в сърцата им по едно зрънце от своята огърлица за благос-

лов. Те тръгваха, но много рядко някой се завръщаше в Храма. Земята ги поглъщаше в утробата си, но Любовта вярваше, че те отново ще се върнат при нея. Затова веднъж на сто години тя отваряше вратите на Храма и излизаше в градините извън него, за да види дали някое от децата й не чака пред портата.

Сега беше дошъл този ден. Любовта тръгна да преброди градините, целите облени в светлина. Тя се вглеждаше с надежда в децата си – готови ли

са да се завърнат при нея. Видя един поет, който пишеше ода за Любовта, а до него красив юноша му пригласяше с лирата си. По-нататък двама влюбени се държаха за ръце и се гледаха в очите захласнати. Жрицата премина покрай една майка, която люлееше нежно в прегръдките си своя син. Любовта позна много от децата си – нали тя им беше дарила живот. Но те не я забелязваха – виждаха само себе си. Тя пак им се радваше, защото те всички я възпяваха, но малко се натъ-

жи, когато разбра, че никой от тях не е готов да я последва. Пак щеше да се върне в Храма сама.

Неочаквано Любовта съзря пред вратите му един Странник. Как не го беше забелязала още в началото? Той беше коленичил малко встрани до портата и стоеше там спокоен и тих. Любовта видя, че босите му нозе бяха ожулени от дългия път. Простата му светла дреха беше овехтяла, а по ръцете му имаше белези от зарасли рани. Той нищо не й каза, но когато срещна погледа на очите му, Любовта прочете в тях, че е готов да върви до нея на живот и смърт.

Нейното сърце трепна: "Най-сетне! Безкрайни векове беше очаквала този миг..." Тя се наведе над Странника и пое неговата ръка. После свали от безименния си пръст тънък пръстен, който блестеше като лъч от слънцето. Сложи го на ръката на Странника и му каза: "Запомни този ден – той е истинската ти рождена дата. Този, на когото сме се обрекли, ни очаква." После хвана ръката на Странника и двамата тръгнаха към Храма...

Над тях Бог издигаше десницата Си.

Спаска Миховска

Великата реалност

27 ДЕКЕМВРИ - 63 ГОДИНИ ОТ ЗАМИНАВАНЕТО НА УЧИТЕЛЯ
те, сенките и страданията се вземат за действителност!

Така е на Земята.

Преходният свят, в който живеем, е свят на относителни величини. Тук мерим нещата с времето и пространството, но реалният свят е несъизмерим с относителните величини като време и пространство. В тях се проявява физическият живот. Времето само определя нещата, защото в него придобиват завършен вид, а пространството може да се намалява и увеличава в зависимост от скоростта на движението, без да е реално.

Има нещо, което обхваща в себе си времето и простран-

ство, а то е реалността на живота. Реалността, духовният живот е извън времето и пространството.

Времето се оплодворява и придобива смисъл в мига, в който съзнанието ти се пробуди за великата реалност, към която всичко се стреми. Както пътник, залутан сред гора, е лишен от представата за местността, за условията и възможностите, които предлага широкият простор, така и човекът, ограничил съзнанието си във времето и пространството, не може да обхване и разбере самата реалност.

Реалността се съдържа в единния, вечен живот, който е

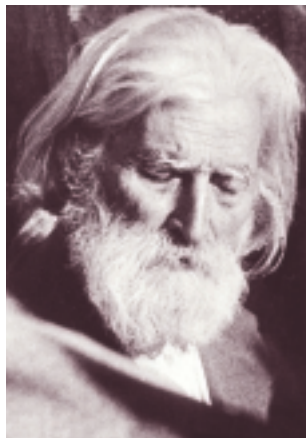
в самият Творец. Реалността е животът на Бога, в който живот и ние сме съпричастници. И колкото е по-будно съзнанието ти, толкова по-голям дял имаш в този велик живот. Колкото по-укрепват крилата на духа ти, толкова по-дълбоко навлизаш в ония светли мирове, трептящи от изобилен и блажен живот.

Безпределни са възможностите на живота. То е изкачване от един връх към други все по-високи върхове, откъдето пред тебе се разкриват все по-просторни хоризонти, пътничко към Вечността.

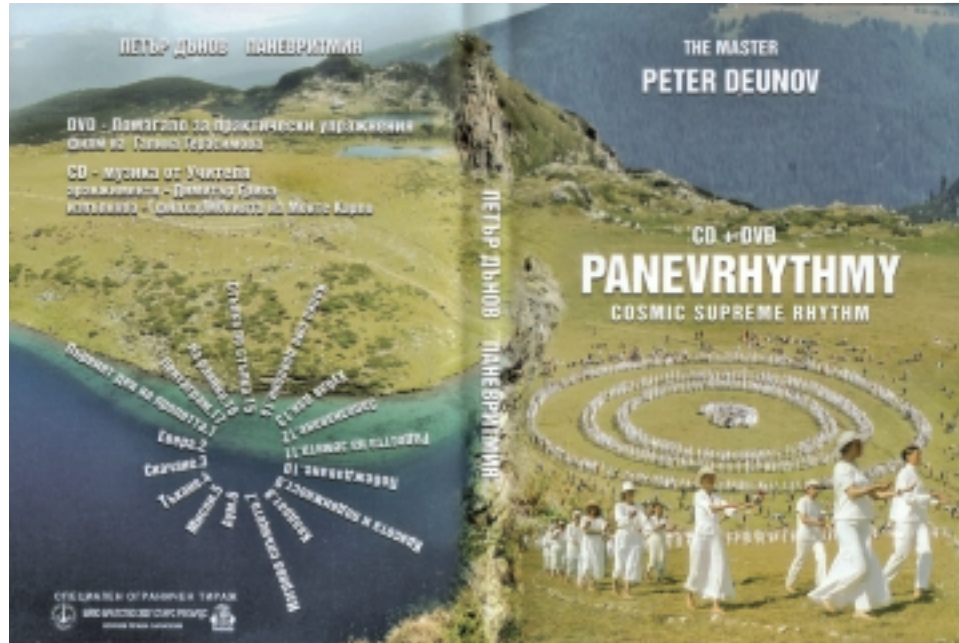
Весела Несторова

През месец август 2007 г. бе издаден нов филм за Паневритмията – „Паневритмия – помагало за практически упражнения“. Филмът е сниман през август 2006 година при 7-те Рилски езера, което го прави необикновен и много красив. Текстът към него съдържа подобрени мисли, свързани с основната идея на всяко упражнение. Те въвеждат в космическата философия на Паневритмията и в духа на хармонията и радостта, които тя излъчва. Филмът е подходящ както за абсолютно начинаещи, така и за по-напреднали в Паневритмията. Може да го закупите в книжарницата на Обществено Бяло Братство на адрес: София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 6. или чрез директни пощенски поръчки на телефон 02/963 43 13.

Комисия по Паневритмия

Колко живота угасват по сянката на високия връх! Колко пътници тръгват за високия връх и спират някъде в подножието му или се връщат от средата на пътя си! А колко пъти в земната или океанската пустиня миражи-

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА,
Коректор и редактор: Стела БОНЧЕВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,40 лв.

Рождество

Смили се Бог-Отец над грешната земя,
Изпрати Своя Син Единороден.
И грейна в небесата приказна звезда,
на Правдата се даде път свободен.

Побързай, Правдо свята, и спаси света
да няма вече ни войни, ни гладни,
да бъдем честни в мисли, думи и дела,
пред Истината да сме всички равни.

Ти идеш отдалеч със синя светлина,
на българите в домовете влизаш,
даряваш на децата разум, добрина,
за страдащите нежна грижа.

Трапезата молитвено ще наредим,
ще звъннат коледари със звънеца
и ще запоят стария тържествен химн
за Богородица и Младенеца.

Пречистени ще бъдем в тази светла нощ,
на сън градини ангелски ще зърнем,
ще се събудим мъдри и с космична мощ
Христовата Любов ще ни обгърне.

Мария Старирадева

На Коледния панаир на книгата в Двореца на Културата

Тази година Коледния панаир на книгата се проведе от 5 до 9 декември в НДК. Щандът на Братското издателство отново беше едно от най-посещаваните места и се радваше на голям интерес. Този път се събираха хора пред монитора, на който течеше филмът за Паневритмията.

В последния ден на панаира беше организирана томбола от Издателството като късметлиите получиха 56 награди – книги, дискове и календари. Най-продаваното заглавие на панаира беше Интуицията – гласът на душата и новият филм за Паневритмията. С музиката на Учителя в изпълнение на Йоана Стратева и Ани Каралашева се закри и това събитие на Словото.

Покана

НА 27 ДЕКЕМВРИ (ЧЕТВЪРТЪК)
2007 ГОДИНА,
В ЗАЛА БЪЛГАРИЯ,
ОТ 18 ЧАСА ЩЕ СЪСТОИ

*празничен концерт
по музика на Учителя*

С ДИРИГЕНТ ПЕТЪР ГАНЕВ